Dames en heren, lieve familie en vrienden, en vooral: Noor en Pieter.

Wat fijn dat we hier samen zijn, in dit gemeentehuis, op een dag waarop zelfs de klok lijkt te glimlachen.
Ik ben jullie trouwambtenaar en vandaag mag ik doen wat ik het allerliefst doe: een verhaal vertellen dat al bestaat, maar nu officieel begint.

Jullie verhaal start, zoals goede verhalen soms doen, in een vastgelopen lift.
Geen zonsondergang, geen vioolmuziek, maar wel een powerbank, een noodreep en twee mensen die elkaar in acht verdiepingen tijd leerden kennen.
Noor, jij die zei: “Energie delen is efficiënt.”
Pieter, jij die antwoordde: “En chocolade delen is romantisch.”
Het werkte. De lift kwam uiteindelijk weer in beweging, en jullie ook.

In de maanden die volgden, kregen kleine dingen betekenis.
De eerste date die geen spektakel hoefde te zijn, omdat het gesprek al voldoende was.
De eerste vakantie naar Valencia, waar jullie ontdekten dat Noor kaarten leest alsof het een wiskundetoets is, en Pieter ze interpreteert als moderne kunst.
Er werd gelachen om de verdwaling naar rechts, die verrassend genoeg links bleek te zijn.
En om die ene reusachtige sinaasappel waar jullie drie dagen lang alles mee hebben aangekleed, inclusief de paella.

Toen kwam Haarlem, het klushuis.
Noor, jij maakte een spreadsheet met zestien tabbladen: van wanddikte tot schroeflengte.
Pieter, jij kwam met een moodboard waarop – naast prachtige kleurstalen – per ongeluk ook een foto van een kat met een bouwhelm stond.
Het huis heeft jullie geduld getest, jullie humor aangescherpt en jullie leren

samenwerken.
Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl
En ergens tussen kalk, stof en late pizzabezorgingen hebben jullie ontdekt dat liefde soms gewoon betekent dat iemand je waterpas vasthoudt zonder commentaar, en dat een ‘bijna rechte’ plank ook karakter kan hebben.

En toen, op een ochtend waar de wereld nog stil is, liepen jullie over het wad.
Zonsopkomst, wind in de jas, voeten in het slik, en Pieter die dacht: nu.
Noor, jij die het zag, en ja zei – sec, helder, zoals je bent – voor er nog meer schelpen in de ringdoos zouden waaien.
Het was niet filmisch perfect. Het was beter: echt, fris, zout, en onuitwisbaar.

Wat jullie samen zo bijzonder maakt, is hoe verschillend en toch vanzelfsprekend jullie zijn.
Noor, jij bent analytisch, gevat, je ziet patronen nog voordat andere mensen ze überhaupt herkennen.
Je vindt rust in logica en helderheid, en je humor is zo precies gedoseerd dat één wenkbrauw voldoende is om een hele kamer aan het lachen te krijgen.
Pieter, jij bent creatief, optimistisch, met een charmante onhandigheid die deuren opent – soms letterlijk – en altijd de lucht lichter maakt.
Jij ziet mogelijkheden in wat scheef, krom of nog niet uitgevonden is.

Samen hebben jullie hobby’s die klinken als een cursus in geduld en vrolijk relativeren.
Keramieklessen, waar jullie hebben geleerd dat een kom die wiebelt óók een kom is – het is tenslotte keramiek, geen wiskundeproef.
Salsa op dinsdag, waar elke stap een gesprek is en waar de vraag “wie leidt?” iedere week een nieuw antwoord krijgt.
Noor, jij leidt als het ritme dat vraagt.
Pieter, jij leidt als de muziek smeekt om groot gebaar.
En allebei weten jullie dat leiden vooral betekent: luisteren.
En dan is er jullie dakterras.
Jullie tuin in de lucht, waar tomaten, kruiden en goede gesprekken groeien.
Waar jullie het met de wind eens worden en waar een zonnebloem eensgezind richting licht draait, zelfs op dagen dat jullie het even niet zijn.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Ik mocht jullie thuis ontmoeten, op 12 maart 2026.
Sterke koffie, nog sterkere stroopwafels, en een gesprek dat vlot en open ging.
Ik zag hoe Noor het overzicht hield – zelfs over de koekjestrommel – en hoe Pieter enthousiast werd van elk detail dat nog mooier kon.
We hebben gelachen om de lift, om de keramiek die ‘abstract functioneel’ heet, en om die thermostaat.
Want ja, er is in dit huis een thermostaat-discussie.
Noor, jij gelooft dat comfort een nauwkeurige instelling kent, met decimalen.
Pieter, jij gelooft dat een trui ook tot de standaarduitrusting van de mens behoort.
Zo hebben jullie een systeem bedacht dat alleen jullie snappen:
na 21.00 uur is het “sokkenrecht” van kracht, tenzij er salsa is – in dat geval is alle warmte uitwendig.
En kijk, zo doe je dat dus: niet winnen, maar samenwerken.

Dat samenwerken is de rode draad.
In nummers en kleuren, in stappen en stiltes, in plannen en proefballonnen.
Jullie houden elkaar bij de les, en houden elkaar licht.
Jullie liefde is niet luidruchtig, maar hoorbaar.
Niet overdadig, maar aanwezig in elke keuze die je maakt:
meer tijd, meer aandacht, meer lachen – ook als de klei inzakt, de plant het niet redt, of de lift even blijft hangen.

Straks mogen jullie ja zeggen.
Maar voor het zover is, wil ik nog één kleiner ritueel met jullie delen – een gedachte eigenlijk.
Trouw is niet beloven dat je nooit meer vast komt te zitten.
Trouw is beloven dat je elkaar altijd een powerbank en een noodreep aanreikt, en dat je samen bedenkt hoe je weer in beweging komt.
Dat je elkaars taal leert spreken – de taal van stapjes vooruit, en van een grapje op het juiste moment.

Noor en Pieter, willen jullie naar elkaar toedraaien?

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Noor, als jij wilt, spreek dan jouw belofte uit naar Pieter:
Pieter,
ik kies jou, vandaag en morgen,
met al je ideeën, je grappen en je grootse gebaren.
Ik beloof je helderheid waar het kan,
geduld waar het nodig is,
en een scherpe grap als het moet.
Ik zal met je dansen als we het ritme vinden,
en tellen als we het even kwijt zijn.
Ik deel mijn plannen, mijn koffie,
en, alleen als het erg koud is, de thermostaat.
Ik ben jouw thuis, in elke verdieping van ons leven.

Pieter, als jij wilt, spreek dan jouw belofte uit naar Noor:
Noor,
ik kies jou, vandaag en morgen,
met jouw scherpte, je rust en je stralende nuchterheid.
Ik beloof je creativiteit waar het helpt,
luchtigheid waar het mag,
en twee linkerhanden die het blijven proberen.
Ik zal met je bouwen, repareren, en opnieuw beginnen,
tot elke plank ons verhaal draagt.
Ik deel mijn muziek, mijn verwarring
en mijn optimisme als lichtknop voor grijze dagen.
Ik ben jouw thuis, in elke onverwachte bocht.

Dank jullie wel.
Wat een mooie woorden.
En wat een mooie stilte die daarop volgt.

Dames en heren, we staan hier niet alleen om te luisteren, maar ook om getuige te zijn.
Getuige van de keuze van twee mensen die elkaar al negen jaar lang blijven

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl
kiezen, in het groot en in het klein.
In Valencia en in Haarlem, op het wad en op het dakterras, op dinsdag in de dansschool en op vrijdag bij de klei.

Noor de Graaf en Pieter Smit,
jullie hebben elkaar voor mij en voor iedereen hier beloofd wat er voor jullie toe doet.
Met alle vertrouwen dat jullie samen nog vaak zullen lachen, plannen, planten en dansen,
mag ik, als trouwambtenaar van deze gemeente, met vreugde uitspreken dat jullie door het huwelijk verbonden zijn.

Jullie mogen elkaar kussen.

Dames en heren, dank dat u hier vandaag bij was.
Laten we dit moment meenemen – niet als iets groots en plechtigs alleen, maar als iets huiselijks en hoopvols.
Iets dat je voelt als je samen de trap oploopt, of even blijft staan in een stilstaand moment,
wetend: we krijgen het weer in beweging.

Noor en Pieter, van harte gefeliciteerd.
Moge jullie huis altijd licht hebben, jullie dakterras altijd iets om te bewonderen, en jullie dansvloer – ook die tussen de keukenkastjes – altijd een pas vrijhouden voor elkaar.

Dank u wel.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl.Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl